

Vier prinsen, drie draken en een prinses met een vreemde naam....

door: dr. Alex Klein

In een land niet ver hier vandaan waren eens vier prinsen, die allemaal hadden gehoord van die ene schone prinses. Zij zou trouwen met de man die haar kon bereiken. Zij was zo mooi, met mooie donkere haren en diepblauwe ogen en een lijf waar iedere man van droomde. Ze was slim en intelligent, ze was rijk en bezat veel landerijen en sprak wel acht talen vloeiend. En haar naam, zo mysterieus. Kortom, de ideale prinses...

Om haar te schaken hoefde je alleen maar naar haar toe te komen, zo ging het verhaal. De vier prinsen bespraken de reis die ze moesten afleggen. Eerst naar het noorden, daarna naar het oosten, vervolgens naar het westen om uiteindelijk in het zuiden uit te komen. Echter, de prinsen wisten ook van de drie draken die ze moesten verslaan. De ergste verhalen gingen de ronde over deze monsters: 'Onmogelijk te verslaan!', 'Is nog nooit iemand gelukt!', en 'Alleen de allerdappersten durven het aan!'. Maar toch gingen de vier prinsen op avontuur.

Naar het hoge noorden...

De eerste tocht ging naar het noorden en na korte tijd zagen de prinsen de eerste draak. "*JaMaar*" was helemaal niet zo eng als gezegd werd, het verscheen in allerlei vormen, die stuk voor stuk twijfel zaaiden. Wat nou als het me niet lukt, wat dan? En: Wat nou als er ook mooie vrouwen in mijn eigen land zijn, wat dan? En de vorm: Wat nou als mijn agenda het niet toelaat, wat dan? Wat als...? De draak was het virus van de vertwijfeling en leidde tot de *JaMaar*-ziekte. De eerste prins viel af, hij had te veel excuses om de reis toch niet te voltooien. Hij wilde wel, zeker wilde hij wel, maar... Ja maar... Toen waren er nog drie prinsen over.

Nach Osten!

Deze drie prinsen vervolgden hun reis naar het oosten en kwamen bij een brede rivier aan. In het diepe water van deze kolkende rivier leefde Draak '*Nichttun!*', die verslagen kon worden door het uitvoeren van allerlei opdrachten. Die taken hoefden alleen maar te worden voltooid en natuurlijk verleidde de draak de prinsen om ze niet te doen. Allemaal waren het lastige en zware taken, de ene nog moeilijker dan de andere. De drie prinsen, allemaal toch een beetje besmet met het *JaMaar* virus gingen de opdrachten aan. Voor één prins was het allemaal te veel en hij stopte met het doen van wat hij moest doen en viel dus af. Toen waren er nog twee prinsen over.

Let's go west!

Deze twee prinsen gingen samen verder op hun tocht, die hen naar het westen leidde. Ze kwamen aan bij Loch *Perseverance*, naar het gelijknamige monster. De opdracht was simpel: om de draak te verslaan, neem een boot en vaar naar de overkant. Dus iedere prins pakte een roeiboort en ze begonnen te peddelen. Uren, dagen en weken gingen voorbij en er leek geen eind aan het meer te komen.

Nog besmet met het *JaMaar* virus en de klappen van de zweep van draak *Nichttun!* nog voelende, vroeg één van de twee prinsen zich af of er überhaupt wel een overkant was. Zijn vertrouwen zakte zo diep dat het een gat in zijn bootje sloeg en deze prins heeft de overkant dus nooit bereikt.

Toen was er nog maar één prins over.

Vamos a la...

Deze laatste prins zette door, ondanks alles. Hij zette door en door en door in zuidelijke richting en uiteindelijk kwam de beloofde overkant in zicht. Hij legde zijn boot aan en op het witte strand stond zijn prinses.

Er brandde toen nog maar een vraag op zijn lippen:

“Wat is uw naam, schone prinses?”

“*Enhorabuena*”, zei ze!.

“Tja, jij ook gefeliciteerd met zo’n naam....!”

En ze leefden nog lang en gelukkig!